

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΚΥΡΙΑ ΣΤΑΘΕΛ . Ὑπὸ Δίκ. Ζάρκου. — ΚΑΜ. ΦΛΑΜΜΑΡΙΩΝΟΣ. ΤΙ ΕΙΝΕ Ο ΟΥΡΑΝΟΣ; Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ. Συνέχ. ὑπὸ Σ. Κ. — JULES LEMAITRE. ΕΛΛΗ. ὑπὸ Η. Α. Γεωργιάδη. — Η ΝΕΟΤΗΣ ΤΟΥ ΒΕΡΝΑΡΔΙΝΟΥ ΣΑΙΝ ΠΙΕΡ τέλος ὑπὸ Α. Ζ.—ΠΟΙΚΙΔΑ. — ΠΑΙΡΝΙΑ ΡΟΔΟΛΦΟΥ ΔΙΝΔΑΟΥ, BALDWIN, Μυθ. ἐκ τοῦ Γερμ. συνέχεια ὑπὸ Κ. Βεζυρούλη, καθηγητοῦ. — ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΑΚΑΝΘΙΔΟΣ. — ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ. — ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΠΡΟΣ ΛΥΣΙΝ.

Τυπογραφεῖον Δ. Γ. Εὐστρατίου, ὁδὸς Πραξιτέλους 5

Ν. ΣΠΕΤΣΕΡΟΠΟΥΛΟΥ

ΑΚΑΝΘΙΣ

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ — ΤΕΡΨΙΣ

1899

Ν. ΣΠΙΕΤΣΕΡΟΠΟΥΛΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Ετησία προπλ Δρ. 8
Διά τούς μαθητάς » 6
Ἐξάμνος καί τριμν-
νος ἀνάλογος.

ΑΚΑΝΘΙΣ

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ—ΤΕΡΨΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
δὲς τοῦ μνός.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Ὁδὸς Σκουφᾶ : 30 Α

«Ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστίν».

Κατὰ τὰς ἀγίας ταύτας ἡμέρας, καθ' ἃς σύμπας ὁ χριστιανικὸς κόσμος δοξάζει καὶ εὐλογεῖ τὸν Σωτῆρα αὐτοῦ, Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν ὀδηγήσαντα ἡμᾶς ἀπὸ τῆς πλάνης καὶ τῆς ἀμαρτίας εἰς τὴν ἀλήθειαν καὶ τὸν ἀγιασμόν, δὲν δυνάμεθα νὰ μὴ ἀναμιζώμεν καὶ ἡμεῖς τὴν ἀσθενῆ ἡμῶν φωνὴν εἰς τὴν καθολικὴν ταύτην προσευχὴν, οὐχὶ ὅπως διδάξωμεν τοὺς νεαροὺς ἡμῶν συνδρομητάς, πράγματα γνωστὰ καὶ καθ' ἑκάστην διδασκόμενα, ἀλλ' ἐκ σεβασμοῦ καὶ καθήκοντος.

Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἀνήκει εἰς πᾶσαν τὴν ἀνθρωπότητα, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας καὶ εἶνε ὁ τέλειος τύπος πρὸς καθολικὴν ἀπομίμησιν. Ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον τῷ 750 ἀπὸ κτίσεως Ρώμης ἐπὶ τοῦ αὐτοκράτορος Αὐγούστου Καίσαρος, ὅτε ἡ διαφθορὰ τοῦ ἀρχαίου κόσμου εἶχε φθάσει εἰς τὸ ὑπατον αὐτῆς σημεῖον κατὰ τὸ τριακοστὸν τῆς ἡλικίας αὐτοῦ ἔτος, ἐπὶ τρία ἔτη ἐκήρυξε νέας κοινωνικὰς ἀρχάς, βᾶσιν ἔχων τὴν αἰώνιον ἠθικὴν, ἀναγγέλλων δι' αὐτῆς τὴν βασιλείαν τοῦ ἀγαθοῦ. Ὡς δεσμὸν δὲ συγκεντρώσεως ἀπάσης τῆς ἀνθρωπότητος ἔθηκε τὴν ἀγάπην. Ἄπας ὁ βίος Αὐτοῦ καὶ ἅπασα ἡ διδασκαλία Του εἰς μόνην τὴν ἀρχὴν ταύτην στηρίζεται. Ὅποια γλυκύτης! Ὅποια ἀγνότης εἰς τὸν βίον τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ! Ὅποια ἀγία χάρις εἰς τὴν διδασκαλίαν Του! Ὅποσον ὕψος εἰς τὰ ἀξιώματά Του! Ὅποια παρουσία πνεύματος, λεπτότης καὶ ἀκρίβεια εἰς

τὰς ἀπαντήσεις Του! Ἐν μόνῳ τῷ Ἰησοῦ Χριστῷ βασιλεύει ἡ τελειοτάτη ἄρμονία θελήσεως καὶ νοήσεως καὶ μόνος Αὐτὸς εἶνε ἡ τελεία ἀγαθότης. Καλῶν τὰ παιδία περὶ Αὐτὸν προβάλλει τὴν ἀθωότητά των ὡς παράδειγμα. Ἄν δὲ παραγγέλλει εἰς τοὺς ἀνθρώπους πρὸς ἀποφυγὴν τῶν παγίδων καὶ τοῦ δόλου νὰ ᾔη φρόνιμοι ὡς ὄφεις, παραγγέλλει συγχρόνως αὐτοὺς εἰς πᾶσαν ἄλλην περίστασιν νὰ ᾔη ἀγνοὶ ὡς ἡ περιστερά. Ἐπεραγαπῶν τοὺς ἀνθρώπους καὶ θεραπεύων αὐτοὺς ἐκ διαφόρων νοσημάτων ἔπραττε τὸ θέλημα τοῦ ἐν Οὐρανοῖς Πατρὸς του, γινόμενος τὸ παράδειγμα τῆς ὀφειλομένης εἰς τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ὑποταγῆς· λέγων δὲ ὅτι μόνον ὁ ἀγαπῶν τὸν Θεὸν δύναται νὰ ᾔη ἠνωμένος μετ' Αὐτοῦ, ἐδίδασκε νὰ ὑποτάσσονται εἰς τὸν Θεόν, οὐχὶ ἐκ φόβου, ἀλλ' ἐξ ἀγάπης καὶ ἐμπιστοσύνης ὡς πρὸς ἀγαθώτατον πατέρα· καθὼς καὶ οἱ ζητοῦντες παρ' αὐτοῦ τὴν πλήρωσιν τῶν ἀναγκῶν ἡμῶν, ἐδίδασκεν ἅμα, προσευχὴν πλήρη ἐννοίας εὐγλωττίας καὶ βαθύτητος· προσευχὴν διὰ τοὺς ἀπλοῦς τῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ καὶ τὴν ὑψηλοτέραν πασῶν τῶν προσευχῶν. Ὅπως δὲ κάλλιον συγκρατεῖ τὴν προσοχὴν τῶν ἀνθρώπων καὶ καθιστᾷ ζωηρότερον τὴν διδασκαλίαν Αὐτοῦ, ὠμίλει διὰ παραβολῶν καὶ ἀλληγοριῶν. Ἡμέραν τινὰ κηρύσσει τὴν πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπην : «καὶ τίς ὁ πλησίον οὗτος, ἐρωτᾷ ὑποκριτικῶς εἰς τῶν γραμματέων.— Θὰ σοὶ τὸ μάθω ἀποκρίνεται ὁ Ἰησοῦς καὶ λέγει αὐτῷ τὴν παραβολὴν τοῦ καλοῦ Σαμαρείτου. Διὰ τοιοῦτου τρόπου κλείων τὸ στόμα τῶν σοφιστῶν, ἐδίδα-

σκε συγχρόνως τούς άπλοῦς· διὰ δὲ τῶν μακαρισμῶν, οἵτινες εἶνε ἡ σύνοψις τῆς ἠθικῆς Αὐτοῦ ἠγγελλεν εὐδαιμονίαν ἰδρουμένην ἐπὶ νέων ἀρχῶν. Πάσης δὲ τῆς διδασκαλίας Του ἄριστον παράδειγμα παρέσχε τὸν ἑαυτοῦ βίον, πράττων πάντα ὅσα ἐδίδασκε. Ταῦτα πάντα δὲν ἠδύνατο, ἀλλ' ἵνα κινήσῃ τὸν φθίνον καὶ τὴν ζηλοτυπίαν τῶν Φαρισαίων, οἵτινες ἀπεφάσισαν τὴν κατάδικήν Του. Εἷς τῶν μαθητῶν Αὐτοῦ τὸν ἐπρόδωκεν, ἕτερος τὸν ἠρνήθη, πάντες τὸν ἐγκατέλιπον. Ἀλλὰ πάντας συγχωρεῖ καὶ τέλος, ὁ Πόντιος Πιλάτος καταδικάζει Αὐτὸν εἰς ἀτιμωτικὸν θάνατον, πρὸς θρίαμβον τῆς ιδέας καὶ τοῦ σκοποῦ χάριν τοῦ ὁποίου κατῆλθεν ἐπὶ τῆς γῆς.

Τρεῖς ἡμέρας μετὰ τὸν ἐπὶ σταυροῦ θάνατον ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἀναστὰς, παραγγέλλει εἰς τοὺς μαθητὰς Αὐτοῦ νὰ κηρύξωσιν εἰς πάντα τὰ ἔθνη τὸ Εὐαγγέλιον, ὅπερ περιλαμβάνει τὴν διδασκαλίαν Αὐτοῦ, καὶ εἶνε διὰ τοῦτο, τὸ ταμεῖον τῶν ἀληθειῶν τῆς χριστιανικῆς πίστεως. Ἡ ἡμέρα δὲ τῆς ἀναστάσεως τοῦ Σωτῆρος εἶνε ἡ πρώτη τῆς ἐβδομάδος καὶ ἐπωνομάσθη ὑπὸ τῶν Ἀποστόλων Κυριακὴ πρὸς ἀνάμνησιν καὶ τιμὴν τῆς ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου.

Οἱ Ἀπόστολοι συμμορφούμενοι πρὸς τὴν διαταγὴν τοῦ διδασκάλου αὐτῶν, ἐγκατέλιπον πᾶσαν τοῦ βίου ἡδονήν, ὅπως ῥίψωσιν ἐν μέσῳ τῶν ἔθνων τὸ δόγμα τῆς ἀδελφότητος, ὅπου δὲ ἡ χριστιανικὴ ἀγάπη ἐκηρύχθη, ἐκεῖ καὶ τὸ ἄτομον καὶ ἡ οἰκογένεια καὶ ἡ κοινωνία ἠγιάσθη καὶ ἐξευγενίσθη.

ΚΑΜΙΛΛΟΥ ΦΛΑΜΜΑΡΙΩΝΟΣ(*)

ΤΙ ΕΙΝΕ Ο ΟΥΡΑΝΟΣ

II

Η ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΑ

Ἐπῆρχον ἤδη ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης γραφεῖα προλέγοντα τὰ οὐράνια φαινόμενα καὶ τὰ

(*) Συνέχεια ἰδὲ φύλλον 4ον.

φαινόμενα ταῦτα εἶχον ἤδη παρατηρηθῆ ὑπὸ ἀρκούντως μεγάλου ἀριθμοῦ αἰῶνων, ἵνα γνωσθῶσι τουλάχιστον κατὰ προσέγγισιν οἱ νόμοι τῆς ἐπιστροφῆς των καὶ τῆς περιουσίας των. Πάντα ταῦτα μᾶς ἐπαναφέρουσιν ἤδη εἰς τὸ διάστημα τουλάχιστον 5000 ἐτῶν. Ὁ πολιτικὸς λοιπὸν ἀστὴρ ὁ Ἄλφα τοῦ Δράκοντος ἐφαίνετο ἤδη ὡς παίξας ρόλον κατὰ τὴν κατασκευὴν τῶν Πυραμίδων διότι ἐπὶ τῶν 9 Πυραμίδων τῆς Αἰγύπτου αἱ εἰς ἔχουσι διαδρόμους εὐθυτενεῖς ἀνοικτοὺς πρὸς βορρᾶν καὶ διεσταυρομένους κατὰ τὴν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν εἰσόδυσιν των ἀκολουθοῦντες ἀπόκλισιν ποικίλουςαι ἀπὸ 26 μέχρι 28 μοιρῶν. Τοιοῦτου εἶδους ὥστε παρατηρητῆς τις τοποθετημένος εἰς τὸ βάθος τῶν διαδρόμων τούτων ἔπρεπε νὰ ἴδῃ ἀκριβῶς τὸν πολιτικὸν ἀστὴρα κατὰ τὴν ἐσωτερικὴν διάβασιν του διὰ τοῦ Ἰσημερινοῦ. Ἡ μεγάλη πυραμὶς εἶχε κατασκευασθῆ ἀπὸ τεσσαράκοντα αἰῶνων ἤδη τῷ 2113 Π. Χ. κατέχουσαν παρατηρήσεις τῶν ἐκπλήξεων γενομένων ἐν Αἰγύπτῳ ἀπὸ τοῦ 2720. Π. Χ. καὶ παρατηρήσεις περὶ τοῦ ἀστέρου Ἄλφα τῆς Ὑδρας γενομένας τῷ 2306. ἐξ ἄλλου ὁ Ζωδιακὸς θὰ εἶχε παρατηρηθῆ καὶ προσδιορισθῆ κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ ἔαρος εἰς τὰς τελευταίας διαρρυθμίσεις τοῦ ἀστερισμοῦ τοῦ Ταύρου πρὸς τὸν ἀστὴρα τοῦ Ἀλδεβαράν, διότι ὁ Ταῦρος ἐνδεικνύεται εἰς ὅλας τὰς ἀρχαίας ἀστρογνομτικὰς παραδόσεις ὡς ἐγκαινιάζων τὸ ἔτος διὰ τῶν χρυσῶν του κεράτων του. Ὁ Ἀρχαῖκός σχηματισμὸς (ὡς προσδιορισμὸς) τῆς οὐρανοῦ σφαίρας ἄνευ ὀνομάτων δι' ἀπλῶν γραμμῶν, ἡ ἀναγνώρισις τῆς τροχίᾳς τῆς Σελήνης τοῦ Ἡλίου καὶ τῶν πλανητῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἡ πρώτη ἰχνογράφησις τοῦ Ζωδιακοῦ ἀπετέλουν βεβαίως πολλὰ προηγούμενα ἐπὶ τῶν ὠρισμένων παρατηρήσεων τῶν πλανητικῶν ἐπιστροφῶν εἰς τὰς ὀνοματοθεσίας τῶν ἀστέρων καὶ εἰς τὰς ὑποθέσεις τῶν ἐκπλήξεων, αἵτινες χρονολογοῦνται ἀπὸ 5 χιλιάδων ἤδη ἐτῶν. Ἡ ἴδρυσις τοῦ ἡμετέρου Ζωδιακοῦ 6,000 ἔτη Π. Χ. μᾶς φανεροῖ συνεπῶς τὴν ἡμερομηνίαν τὴν πλέον μετριοφρονα τὴν ὁποίαν θὰ ἠδυνάμεθα νὰ παραδεχθῶμεν ὡς πρὸς τὴν ἀρχαιότητα

τῆς ἐπιστήμης εἰς τὸ μεγαλεῖον καὶ τὴν ἄπειρον ἔκτασιν ἀποπειρώμεθα νὰ ἀνατάμωμεν.

Πολλὸ ἀργότερον ἀπὸ 300 περίπου ἐτῶν οἱ Φοίνικες εὐρισκόμενοι τότε εἰς τὸ ἀπόγειον τῆς ἰσχύος των εἶχον ὀργανώσει ἀστρονομίαν, ἡ κάλλιον εἶπεῖν ἀστρολογίαν εἰς μεγάλην ἀκμὴν. Ἡ Ἡλιούπολις ἦτο ἀπὸ τῆς ἀρχαιοτάτης ἤδη ἐποχῆς περιφημος διὰ τὴν λατρείαν τοῦ Ἡλίου ἧτις τῇ ἔδωκε τὸ ὄνομα. Ὁ Ἡρακλῆς τῆς Τύρου ἦτο ἤδη τὸ σύμβολον αὐτῆς.

Ἡ λατρεία τῆς Σελήνης ἦτο ἀχώριστος αὐτῆς καὶ αἱ νέαι Σεληναί (Νουμηναί) ἦσαν ἡ ἀφορμὴ ὠρισμένων ἐορτῶν. Ἡ Ἀφροδίτη, ὁ Ἑρμῆς, ὁ Ἄρης, ὁ Ζεὺς καὶ ὁ Κρόνος ἦσαν ἐπίσης λατρευόμεναι θεότητες.

(ἀκολουθεῖ).

Σ. Κ.

ΕΛΛΗ

Ἀμφότεραι ἤρξαντο κεντῶσαι τὸν πέπλον, ἡ μὲν Ἑλλη μετὰ διαπύρου προσοχῆς, ἡ δὲ Μναῖς λίαν ἀμελῶς. Συνεχῶς μάλιστα ἀνεμίγνυε τὰ νήματα, ἡ ἠπατάτο πρὸς τὸ χρωμα καὶ τότε ἐθύμονε ὑποχρεωμένη οὕσα νὰ ἐπαναρχίσῃ.

Καί, ἐργαζόμεναι αἱ δύο νεάνιδες ἦδον ταπεινὴ τῇ φωνῇ· καὶ ἡ μὲν Ἑλλη ὑπενθεόρουζε στίχους τοῦ Τυρταίου, ἡ τοῦ Αἰσχύλου, ἀλλ' ἡ Μναῖς ἐτερέτιζεν ἐρωτικὰ ἄσματα καὶ μικρὰς φιδὰς τοῦ Ἀνακρέοντος καὶ τοῦ Σιμωνίδου.

Καὶ ἡ Ἑλλη παρετήρει καλῶς, ὅτι ἡ Μναῖς διενεοῖτο πάντοτε τὸν φίλον αὐτῆς.

Κατὰ τὰς ὥρας, καθ' ἃς δὲν ἐκέντων, ἐπαίζον τὴν σφαίραν ἐν τῇ αὐλῇ τῆς μικρᾶς μονῆς, περιεπάτου ἐν τῷ μικρῷ ἀνδρῷ, ἡ ἐβοήθου τὸν Θεόδωρον εἰς τὴν σάρωσιν τοῦ ναοῦ καὶ ἔδρεπον καὶ συνέπλεκον ἄνθη, ὅπως ἀνανεώσωσι τοὺς στεφάνους τῆς στοᾶς.

Συνεχῶς δὲ παρευρίσκοντο εἰς τὰς θυσίας, ἃς

(*) Συνέχεια ἰδὲ φύλλον 4ον.

ἐτέλουν οἱ εὐσεβεῖς. Αἱ προσφοραὶ ἦσαν κάλαθοι πλήρεις ὀπωρῶν, γάλα καὶ οἶνος· ἐνίοτε δὲ ἐρίφιον, ἡ ἀμνός. Κατὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας, ὁ νεώκορος Θεόδωρος ἦτο εὐθυμότερος τοῦ συνήθους, διότι εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ φυλάττῃ δι' ἑαυτὸν τὰ δέρματα καὶ νὰ πωλῇ αὐτά, καὶ ἦσαν ταῦτι τὰ μικρά του κέρδη.

Ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἐρεχθείου, ὅστις ἦτο ἀρχαιότατος, ὑπῆρχεν ἐν φρέαρ, καὶ μία ἐλαία.

Ἡ ἐλαία, μέλας διεστραμμένος κορμὸς ἐστεμμένος ὑπὸ ἐλαφροῦ ἀργυροῦ φυλλώματος, ἦτο ἡ ἐλαία, ἡ εἰσπληθήσασα ἐκ τοῦ ἐδάφους, ὅτε ἡ Ἀθηναῖα ἐπάταξεν αὐτὸ διὰ τοῦ δόρατος.

Τὸ δὲ φρέαρ εἶχεν ὀρύξει ὁ Ποσειδῶν διὰ τῆς τραίνης αὐτοῦ. Τὸ ὕδωρ τοῦ φρέατος τούτου, ἦτο θαλάσσιον, καὶ κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς τρικυμίας ἐταράσσεται καὶ ἠπειλεῖ ὡς αὐτὴ ἡ θάλασσα.

Ἡ Μναῖς διεσκέδαζεν ἐνίοτε ῥίπτουσα χαλίκας ἐν τῷ φρέατι, εὐχαριστομένη ν' ἀκούη πολλαπλασιαζομένην καὶ μεγεθυνομένην διὰ τῆς ἠχοῦς τὴν πρόσκρουσιν τῶν χαλίκων ἐπὶ τῶν παρείων τοῦ χάσματος.

— Τί κάμνεις τῇ ἔλεγεν ἡ Ἑλλη ἀνήσυχος. Τὸ φρέαρ τοῦτο εἶνε ἱερόν· φυλάξου μὴ ἐξοργίσης τὸν θεόν.

Ἐν τῷ ναῷ ὡσαύτως κατέθετον, καθ' ἕκαστον μῆνα, τοὺς πλακοῦντας, τοὺς προωρισμένους εἰς βρῶσιν τοῦ μεγάλου ὄφους, τοῦ φύλακος τῆς πόλεως.

Τὸν ὄφιν τοῦτον οὐδεὶς ποτε εἶδε, ἀλλὰ βεβαίως ὑπῆρχε, διότι οἱ πλακοῦντες, οὓς τῷ προσέφερον ἠφανίζοντο πάντοτε ἐκ τοῦ ἱεροῦ.

Ἀκριβῶς τότε ὁ νεώκορος Θεόδωρος, ἐναποθέτησεν ἐπὶ τῆς μαρμαρίνης τραπέζης τοὺς νεωπτάτους πλακοῦντας.

— Σκέπτομαι κάτι τι εἶπεν ἡ Μναῖς εἰς τὴν φίλην τῆς, ἂν ἠρχόμεθα τὴν νύκτα ταύτην ἐδῶ ... ὅπως ἴδωμεν τὸν ὄφιν τρώγοντα;

Ἡ Ἑλλη περίεργος συγκατετέθη.

Περὶ λύχνων ἀφᾶς, αἱ δύο νεάνιδες διωλίσθησαν ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἐρεχθέως καὶ κρυβῆσαι ὄπισθεν αὐλαίας, ἀνέμενον.

Παραχρήμα διέκρινον θόρυβον βημάτων, ἅτινα προσήγγιζον.

— Εἶνε ὁ ὄφις, εἶνε ὁ ὄφις! εἶπεν ἡ Ἑλλη ἄς φεύγωμεν.

— Ἀνόητη ἀπήντησεν ἡ Μναῖς, μήπως οἱ ὄφεις περιπατῶσιν;

Εἶδον τότε εἰσερχόμενον τὸν Θεόδωρον, κρατοῦντα ἀνά χεῖρας φανόν, ὅστις διευθυνθεὶς πρὸς τὸ ἱερόν ἔλαθε τοὺς πλακοῦντας καὶ κατεβρόχθισεν αὐτοὺς μετ' ἤθους λίαν εὐχαριστημένον ἀνθρώπου.

Ἡ Ἑλλη ὤρμησεν ἔξω τῆς κρύπτῃς αὐτῆς.

— ὦ, εἶπε καὶ ἐγὼ σὲ ὑπέθετον τόσον ἀγνὸν καὶ ἅγιον! δὲν φοβεῖσαι κλέπτων τοὺς Θεοὺς μὴ φέρεις δυστυχίαν εἰς τὴν πόλιν;

— Ὁ ὄφις εἶνε ἀσθενής, ἀπεκρίθη ὁ νεωκόρος χωρὶς νὰ ταραχθῆ καὶ δὲν θὰ φάγη τὸν μῆνα αὐτόν, μοὶ ἔκαμε τοῦτο γνωστὸν δι' ὄνειρου.

— Τοῦτο συμβαίνει εἶπεν ἡ Μναῖς, διότι δὲν ὑπάρχει ἴσως ὄφις.

Ἄλλ' ἡ Ἑλλη ἐπίστευσεν εἰς τοὺς λόγους τοῦ Θεοδώρου.

— Ἐὰν ὁ ὄφις ἦδῃ ἀποκρούη τὰς προσφορὰς ἡμῶν, διανοήθη, τοῦτο προέρχεται ἢ ἔνεκεν τῆς ἀμελείας καὶ βραδύτητος τῆς Μναΐδος, ἢ δεικνύει κεντῶσα τὸν πέπλον, ἢ διότι ρίπτει λίθους ἐν τῷ ἱερῷ φρέατι,

Καὶ ἠσθάνετο μειουμένην τὴν πρὸς αὐτὴν φιλιαν τῆς.

Ἡ οἰκία τῶν Ἀρρηφόρων κειμένη ἐπὶ τινος γωνίας τῆς Ἀκροπόλεως, παρεῖχεν εἰς τὰς δύο νεάνιδας τὴν εὐχαρίστησιν νὰ θεῶνται ἀπὸ τοῦ δώματος εἰς ἑκατὸν πεντήκοντα πῆγεις κάτωθεν αὐτῶν τὴν πλατεῖαν, εἰς ἣν οἱ νέοι ἐγυμνάζοντο εἰς τὸν δρόμον, τὴν πάλην καὶ τὸ τόξον.

Ἡ Μναῖς συνεχῶς ἐνηγκωνισμένη ἐπὶ τοῦ μικροῦ τοίχου, διέμενον ἐκεῖ ἐπὶ δύο ὥρας. Ἡ Ἑλλη ἐπίστευεν ὅτι πρὸ παντός ἐλυπεῖτο, διότι δὲν ἠδύνατο νὰ ζῆ ἐν μέσῳ τοῦ θορύβου καὶ τῆς κινήσεως τῆς ζωῆς.

Ἡμέραν τινὰ, εἶδε τὴν Μναΐδα, ἣτις ὑποθέτουσα ἑαυτὴν μόνην, σύρουσαν ἐκ τοῦ στήθους

αὐτῆς ἐπιστολὴν, νὰ τὴν ἀναγινώσκῃ ἀπλήστως καὶ μετὰ τινος ἀνησυχίας, ὡς ἐὰν ἐφοβεῖτο μὴ φοραθῆ.

— Τί εἶνε αὐτό; τῆ εἶπεν πλησιάζουσα.

Ὅλα τὰ ῥόδα ἐρυθρὰς ῥοδῆς ἤνθισαν παραχρήμα ἐπὶ τῶν παρειῶν τῆς ὠραίας Μναΐδος, καὶ ἀνεπιτηδείως ἠθέλησε νὰ κρύψῃ τὴν ἐπιστολὴν.

— Δός μοι αὐτὴν τῆ εἶπεν ἡ Ἑλλη λίαν σοβαρά.

Καὶ ἡ Μναῖς ὑπήκουσεν. Ἦτο ἐπιστολὴ τοῦ φίλου αὐτῆς, ἣτις ἔλεγε: «Καὶ ἐγὼ ὡσαύτως πολυαγαπημένη μου, ἀνιῶ καὶ τήκομαι. Ἡ Θεὰ εἶνε πολὺ σκληρὰ νὰ σὲ ἀρπάσῃ ἀπὸ ἐμὲ καὶ νὰ μὴ βλέπω πλέον τοὺς κυανόχρους ὀφθαλμοὺς σου καὶ τὴν ὠρίμου στάχους ξανθοτέραν κόμην σου. Διατί νὰ μὴ δύναμαι ὡς ἐν τῶν βελῶν μου νὰ πετάξω εἰς τὸν αἰθέρα μέχρι σοῦ!...»

Τῷ ἔγραφας λοιπόν; ἠρώτησεν ἡ Ἑλλη. Καὶ πῶς, διὰ τίνος μεσίτου, ἢ διὰ τίνος δόλου δύνασαι νὰ συνεννοῆσαι οὕτω; Εἶπέ μοι τὰ πάντα. Θέλω νὰ τὰ γνωρίσω.

Ἡ Μναῖς διελύθη εἰς δάκρυα:

— Μὴ μὲ ἐπιπλήττεις σῶφρον Ἑλλη. Θὰ σοὶ ἐκμυστηρευθῶ τὰ πάντα. Ἐντείνουσα τὸ βλέμμα, κατώρθωσα νὰ διακρίνω ἐν τῇ πλατεῖᾳ μεταξὺ τῶν γυμναζομένων νέων, ἐκεῖνον, ὃν ἀγαπῶ. Καὶ ἐκεῖνος ἀναμφιβόλως ὡσαύτως μὲ ἀνεγνώρισε. Γνωρίζει μάλιστα, ποῦ εἶνε ἡ θυρὶς τοῦ δωματίου μου. Πῶς; Τὸ ἀγνοῶ. Ἴσως μὲ εἶδε κάποτε εἰς τὴν θυρίδα αὐτὴν, ὅτε παραμένω κατὰ τὰς δυσμὰς τοῦ ἡλίου... Νύκτα τινὰ... — ὦ! ἐκοιμώμην βαθέως, σοὶ σὸ ὀρκίζομαι. — Ὅτε, ἀφυπνίσθην ὑπὸ συριγμοῦ. Ἦτο βέλος συντριβὲν ἐπὶ τοῦ τοίχου τοῦ μικροῦ μου δωματίου. Τοῦ βέλους τούτου... συνέλεξα τὰ τεμάχια... ἐν αὐτοῖς ἦτο προσδεδεμένη ἐπιστολὴ. Εἶνε τοῦτο πιαῖσμα ἰδικόν μου;

— Καὶ τῷ ἀπεκρίθης;

— Ὅα ἀπέθνησκεν ἄνευ τούτου, καὶ δὲν θέλω νὰ ἀποθάνῃ... Περιέμενον ἀπάντησιν καὶ μὲ ὑπεδείκνυε διὰ τίνος μέσου ἠδύνατο αὐτὴ νὰ περιέλθῃ εἰς χεῖράς σου. ὦ, ἦτον ἀπλούστατον. Προσε-

δεσα τὴν ἐπιστολὴν μου μετὰ μεγάλου λίθου εἰς τὸ ἄκρον μακροῦ νήματος καὶ ἀφήκα αὐτὴν νὰ κατέλθῃ καὶ νὰ κυλισθῆ βραδείως ἀπὸ τοῦ ὕψους τοῦ ὑπερφίου.

— Καὶ τὸ νῆμα τοῦτο πῶθεν τὸ ἔλαβες;

— Μὴ θυμώσης, τὸ ἔλαβον ἐκ τοῦ καλάθου, ἐφ' οὗ εὐρίσκονται αἱ παντοειδεῖς μέταξαι, αἱ χρησιμεύουσαι διὰ τὸ κέντημα τοῦ πέπλου τῆς Θεᾶς.

— Μναῖς τί ἐπραξας; Πρέπει ὅπως ἦνε τις ἀρεστὸς εἰς τὴν θεῖαν Παρθένον, νὰ ἔχη καρδίαν ἀγνὴν ἐν ἣ νὰ ζῆ ὁ πρὸς αὐτὴν καὶ τὴν γενέθλιον γῆν ἔρωσ. Καὶ οὐ μόνον δὲν διαφυλάττεις τὴν καρδίαν σου χάριν αὐτῆς ἄθικτον, ἀλλὰ μεταχειρίζεσαι ὑπὲρ αἰσθήματος, ὅπερ δύναται νὰ τὴν προσβάλλῃ, ἀντικείμενα ἀνήκοντα εἰς αὐτὴν!

Ὅμοι! φοβοῦμαι μὴ ὀργισθῆ ἔναντίον ἡμῶν ἔνεκα σοῦ.

— Ἀλλὰ εἶπεν ἡ Μναῖς: ἀγαπῶ τὴν Θεῖαν καὶ τὸ γνωρίζει. Δὲν θὰ ὀργισθῆ περισσότερο τοῦ ὅσον θὰ ὀργιζόμην ἐγὼ, ἐὰν κατὰ τὸ θέρος ἐργαζομένη εἰς τὸν κῆπον τοῦ πατρός μου, πτηνὸν ἐκ τύχης μοῦ ἤρπαζε ὀλίγον μαλλίον ἢ νῆμα ἐκ τῆς ἀτράκτου μου.

— Δὲν ἐννεεῖς κἂν τί λέγω, εἶπεν ἡ Ἑλλη. Ὄφειλον ἀναμφιβόλως νὰ σὲ καταγγείλω εἰς τὸν ἄρχοντα βασιλέα. Ἀλλὰ τὸ κακὸν ἐγένετο ἤδη. Ἐπειτα σὲ ἀγαπῶ ἀκόμη καὶ δὲν θέλω νὰ γείνω πρόξενος εἰς σὲ αἵσχος καὶ ἄλγους: πρῶτον ὅμως δός μοι τὴν ὑπόσχεσιν, ὅτι δὲν θέλεις γράψαι εἰς τὸν νέον αὐτόν.

— Σοὶ τὸ ὑπόσχομαι.

— Τοῦτο δὲν ἀρκεῖ: Δὲν θὰ ἐγγίσης πλέον τὸν πέπλον καὶ θὰ τὸν κεντήσω μόνη.

— Ὅπως σοὶ ἀρέσει εἶπεν ἡ Μναῖς, κατὰ βάθος λίαν εὐχαριστημένη, μὴ ἔχουσα πλέον οὐδὲν νὰ πράξῃ.

Ἐξ ἄλλου ἡ Ἑλλη ἠγάλλετο, οὕσα εἰς τὸ ἐξῆς ἡ μόνη ἐργάτις τοῦ ἱεροῦ πέπλου.

Ἐν τούτοις ἀφίκετο εἰδησις, ὅτι ἀπειράριθμα πλοῖα Περσικὰ ὤδειον πρὸς τὴν Ἀττικὴν καὶ ὅτι ὁ Θεμιστοκλῆς ὠνομάσθη ἀνώτατος ἀρχηγός

τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ναυτικοῦ.

Ὁ στρατηγὸς ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν τῶν Ἀρρηφόρων, ὅπως ἐναγκαλισθῆ τὴν Ἑλλην.

— Ἀναχωρῶ θύγατερ τῆ εἶπε, καὶ ἀγνοῶ ἐὰν οἱ Θεοὶ μοὶ δώσωσι τὴν νίκην, οὔτε κἂν, ἐὰν θὰ ἐπιστρέψω.

Ἡ Ἑλλη ἠκτινοβόλει ἐκ χαρᾶς καὶ ὑπερηφανείας.

— Ναί, φίλτατε πάτερ. Θὰ νικήσης καὶ θὰ ἐπανακάμψῃς εἰς τὴν πόλιν. Μοὶ φαίνεται, ὅτι κατὰ τινὰ τρόπον τοῦτο ἐξαρτᾶται ἀπὸ ἐμέ: ὅτι, διὰ τοῦ ἱεροῦ πέπλου, αἱ τόσον ἀσθενεῖς μου χεῖρες κρατοῦσι τὴν τύχην τῆς πατρίδος, ὁ δὲ ζήλος διὰ τοῦ ὀποίου θὰ κεντήσω τὰς ἱεράς μορφὰς θέλει κατευνάσει διὰ τῆς χάριτος τῆς Ἀθηνᾶς τοὺς ἀνέμους, ἐκεῖ κάτω εἰς τὴν κυανὴν θάλασσαν, καὶ καταστήσει εὐκολωτέρας καὶ εὐτυχεστέρας τὰς κινήσεις τῶν πλοίων.

Καὶ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ἡ Ἑλλη ἤρξατο ἐργαζομένη τὸν ἱερόν πέπλον μετὰ τοιοῦτου ζήλου, προσοχῆς καὶ πόθου, ὥστε μικρὸν κατὰ μικρὸν ὠχρία καὶ θὰ ἔλεγε τις, ὅτι μέρος τῆς ψυχῆς καὶ τῆς πνοῆς αὐτῆς, μετεδίδοτο εἰς ἕκαστον στίγμα τοῦ κεντήματος. Καὶ ἡ Μναῖς ἄεργος, ἐκοιμάτο σχεδὸν ἀπὸ πρωΐας μέχρι ἐσπέρας, ἢ δὲ ἀνηρὰ καλλονὴ αὐτῆς ἀπέβαινε ἡμέρα τῆ ἡμέρα ἀκμαιοτέρα.

(ἀκολουθεῖ!) Η. Α. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Φ. Φ.

ΚΑΜΙΛΛΟΥ ΦΛΑΜΜΑΡΙΩΝΟΣ

Η ΘΕΛΗΣΙΣ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

Ἐκ τοῦ συγγράμματος Ο ΘΕΟΣ ΕΝ ΤΗ ΦΥΣΕΙ

Κατὰ μετάφρασιν ΔΙΚΑΤΕΡΙΝΗΣ ΖΑΡΚΟΥ

Σοφοί, λόγιοι, καλλιτέχναι, οἱ ἀφιερούμενοί εἰς τὴν διδασκαλίαν τῶν ὑψίστων ἀληθειῶν καὶ

ἐκεῖνοι, ὧν ἡ εὐγένεια ἅπασα συνίσταται ἐν τῇ ψυχικῇ αὐτῶν καρτερίᾳ οὐδέποτε ἀνήκουσι, κυρίως εἰπεῖν, εἰς ὠρισμένην τινὰ τάξιν, ὠρισμένον τινὰ βαθμὸν τῆς κοινωνικῆς ἱεραρχίας. Ἐξήλθον ἀδιαφόρως ἐκ πασῶν τῶν τάξεων, ἐκ πασῶν τῶν κλάσεων, ἐκ τοῦ ἐργοστασίου ἢ τοῦ ἀγροῦ, τῆς καλύβης ἢ τοῦ μεγαλοπρεποῦς μεγάρου.

Οἱ πενέστατοι, κατέλαβον ἐνίοτε τὰς ὑψίστας θέσεις, καὶ οὐδεμία δυσχέρεια ὅσον ἄλλως καὶ ἂν ἦτο ἀνυπερβλήτος κατ' ἐπιφάνειαν, ἠδυνήθη νὰ παρεμβάλλῃ πρόσκομμα εἰς τὴν πορείαν των. Αἱ δυσχέρειαι αὐταὶ πολλάκις φαίνονται, ὅτι ὑπῆρξαν οἱ κάλλιστοι αὐτῶν βοηθοί, διότι ἠνάγκασαν αὐτοὺς νὰ ἐπιδείξωσι πᾶν ὅ,τι ἦσαν ἱκανοὶ νὰ διαπράξωσι διὰ τῆς αὐτῶν ἐργασίας καὶ καρτερίας, καὶ ἐξήγειραν τὰς δυνάμεις, αἵτινες ἄλλως διὰ παντός θὰ ἐφθείροντο. Τὰ παραδείγματα τῶν προσκομμάτων, ἅτινα ὑπερέβαλον καὶ τῶν θριάμβων, οὐς κατήγαγον, εἶνε τοσαῦτα ὥστε ἀποδεικνύουσι μόνον ἐπαληθεύσαν τὴν βῆσιν : ἡ καλὴ θέλησις τὰ πάντα ὑπερνικᾷ.

Πλεῖστοι τῶν διαπρεψάντων εἰς τὴν ἐπιστήμην ἐγεννήθησαν εἰς κοινωνικὰς τάξεις, ὅπου οὐδαμῶς προσεδόκα τις νὰ ἀπαντήσῃ ἐξοχότητά τινα, πολὺ δὲ ὀλιγώτερον ἐπιστημονικὴν ἐξοχότητα.

Οὕτω προσάγονται ὑφ' ἡμῶν ἐνταῦθα, εἰς τὸν σεβασμὸν πάντων, οἱ μεγάλοι χαρακτήρες, οἵτινες ἀπὸ τοῦ βᾶθους ἀφανεστάτων τάξεων ἀνῆλθον εἰς τὴν κυριαρχίαν τῆς ἐπιστήμης : Ὁ Κοπέρνικος, υἱὸς ἀρτοποιοῦ Πολωνοῦ· Ὁ Γαλιλαῖος καταδιωκόμενος χάριν τῆς ἀληθείας· Ὁ Κέπλερος υἱὸς καπήλου γερμανοῦ, καὶ αὐτὸς ὧν ὑπῆρέτης τοῦ καπηλείου ἐν ταλαιπωρίαις καὶ στερήσεσι διατελέσας πάντα τὸν βίον· Ὁ Ἀλεμπέρ, παιδίον ἐκθετον, εὐρεθὲν κατὰ χειμερινὴν τινὰ νύκτα ἐπὶ τῆς κλίμακος ναοῦ, καὶ ἀνατραφὲν ὑπὸ τῆς γυναικὸς ὑλοποιοῦ τινος· Ὁ Νεύτων, καὶ Ὁ Λαμπλάκιος, υἱοί, ἐκεῖνος μὲν μικροῦ τινος ἰδιοκτῆτου τοῦ Grantham, ἐν Ἀγγλίᾳ, οὗτος δὲ ἰνδοεὺς τινος χωρικοῦ ἐν Auye· Ὁ W. Herschel, ὄργανοποιὸς ἐν Halifax· Ὁ Ἀραγῶ, ὅστις ὀφείλει ὅλην αὐτοῦ τὴν δόξαν εἰς τὰς καρ-

τερικάς μελέτας τῆς νεότητός του· Ὁ Ἀνπέρ ἐργαζόμενος ἐν ἀπομονώσεϊ· Ὁ Humphry Davy, ὑπῆρέτης φαρμακοποιοῦ τινος· Ὁ Faraday, ἐργάτης βιβλιοδετείου· Ὁ Διδερὼ υἱὸς μαχαιροποιοῦ ἐν Langres· Ὁ Φραγκλῖνος ἀρχάριος τυπογράφος· Ὁ Κυβιέρος, Geoffroy Saint Hilaire καὶ ἑκατὸν ἄλλοι ὁ φυσικὸς Hautefeuille, υἱὸς ἀρτοποιοῦ ἐν Ὁρλεάνῃ· Ὁ Gassendi ἐνδεὲς χωρὶτης τῶν Κάτω Ἀλπεων· Haüg, ὁ ὀρυκτολόγος, υἱὸς ὑφαντουργοῦ· Ὁ Βυφφὼν, ὅστις ἐπέχεε κατεψυγμένον ὕδωρ ἐπὶ τὸ στήθος, ἵνα ἐγειρῆται πρῶτ' καὶ νικᾷ τὴν ὀκνηρίαν του· Ὁ χημικὸς Wauquelin χωρικός τοῦ Ἀγίου Ἀνδρέου ἐν Hebertot, ὅστις ἀφοῦ ὑπῆρξεν ὑπῆρέτης ἐν ἐργαστηρίῳ φαρμακοποιοῦ εἰς τινα ἐξοχὴν ἦλθεν εἰς Πηρισίους φέρων μόνον τὴν πῆραν αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ὤμου καὶ ἐν τάληρον εἰς τὸ θυλάκιόν του. Χειρουργοὶ ὡς ὁ John Hunter, Amboise Paré καὶ Dupuytren, ἐξ ὁμοίου ταπεινοῦ γένους ὀρμηθέντες. Διηγοῦνται περὶ τοῦ Dupuytren, ὅτι καθ' ὃν χρόνον ἐσπούδαζεν εἰς τὸ κολλέγιον τῆς Marche, συνήκει μεθ' ἐτέρου τινὸς φοιτητοῦ εἰς δωμάτιον, οὗτινος πάντα τὰ σκευὴ ἦσαν τρία καθίσματα, μίαν τράπεζαν καὶ εἶδος τι κλίνης, ἐφ' ἧς ἐκάτεροι ἀνεπαύοντο κατὰ σειρὰν. Οἱ πόροι αὐτῶν ἦσαν οὕτω γλίσχροι ὥστε ἠναγκάζοντο πολλάκις νὰ ἀποζῶσι ἐξ ἀπλοῦ ἄρτου καὶ ὕδατος. Ὁ Dupuytren ἤρχετο τοῦ ἔργου του ἀπὸ τῆς τετάρτης ὥρας τῆς πρωίας. Εἶνε δὲ γνωστότατον ὅτι ἐγένετο ὁ μέγιστος χειρουργὸς τῆς ἐποχῆς του. Νὰ ἀναφέρωμεν ἀκόμη τὸν Ἰωσήφ Φουριέ, υἱὸν βράπτου τινὸς ἐν Ὁξέρ· τὸν Conrad Gesner, τὸν φυσιοδίφην, υἱὸν Βυρσοδέψου εἰς Ζυρίχην· νὰ ἀναφέρωμεν τὸν Πέτρον Ραμούς, τὸν Σαϊξπῆρον, τὸν Βολταῖρον, τὸν Ρουσσώ, τὸν Μολιέρον, τὸν Βονμαρσέ, μεγάλων ἀθλητῶν τῆς διανοίας, οἵτινες ἀνέτρεψαν διὰ μόνης τῆς νοητικῆς αὐτῶν δυνάμεως, τοὺς φραγμαούς, οὓς αἱ τάξεις τῆς κοινωνίας ἔστησαν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ λαοῦ ;

Θὰ ἦτο ἡμῖν εὐκόλον νὰ φέρωμεν ἀτελείωτον πληθὺν τοιούτων παραδειγμάτων. Εἰς πάντα τὰ εἶδη τῆς ἀνθρωπίνης ἐνεργείας, εἰς τε

τὰς ἐπιστήμας καὶ τὰς καλὰς τέχνας, τὴν φιλολογίαν καὶ τὴν πολιτικὴν εἶνε τοσαῦτα, ὥστε εὐρίσκεται τις ἐν ἀμυχανίᾳ τινὰ ἐκλογὴν νὰ κάμῃ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ὄντως ἀπείρου τούτου πλούτου, τῶν ἐπ' φανῶν ἀνδρῶν, οἵτινες ὀφείλουσι τὴν ἐπιτυχίαν των εἰς τὸν αὐτῶν ζῆλον περὶ τὴν ἐργασίαν καὶ τοὺς ἀκαμάτους ἀγῶνας. Ἄρκει π. χ. νὰ ρίψῃ τις ἐν βλέμμα εἰς τὴν γεωγραφίαν, ὅπως ἴδῃ μεταξὺ τῶν ἀνδρῶν τῶν μεγάλων ἀνακαλύψεων, τὸν Χριστόφορον Κολόμβον, υἱὸν γναφέως ἐρίων ἐν Cònes· τὸν Κοόκ, ὅστις ὑπῆρξεν ὑπῆρέτης μικροῦ τινος ἐμπόρου καὶ τὸν Livingstone ὅστις ὑπῆρξεν ἐργάτης ἐν νηματοκλωστοτεχνίᾳ παρὰ τὴν Γλασκόβην. Μεταξὺ τῶν παπῶν Γρηγόριος ὁ Ζ'· εἶχε πατέρα ζυ-

λουργόν, Σηξῆτος ὁ Ε'· ποιμένα, καὶ Ἀδριανὸς ὁ ε', πτωχὸν λεμβοῦχον· Ὁ Ἀδριανὸς, κατὰ τὴν νεότητά αὐτοῦ πενέστατος ἢ ὥστε νὰ ἀγοράσῃ ἄθλιόν τι ἀλειμματοκέρειον εἶχε τὴν συνήθειαν νὰ προετοιμάζῃ τὰ μαθήματά του εἰς τὸ φῶς τῶν φανῶν τῆς πόλεως.

Διὰ μόνης τῆς ἐλευθέρως ἀσκήσεως τῶν ἰδίων αὐτοῦ δυνάμεων, ὁ ἄνθρωπος δύναται νὰ ἀποκτήσῃ τὴν γνῶσιν καὶ τὴν πείραν, ὧν ἡ ἐνωσις γεννᾷ τὴν φρόνησιν, καὶ ὅπως ἔλεγεν ὁ Φραγκλῖνος, εἶνε μάταιον τὸ νὰ ἐλπίζῃ τις, ὅτι θὰ φθάσῃ ἄνευ ἐργασίας καὶ ἄνευ κόπου εἰς τὴν κτήσιν τῶν ἀγοθῶν, ὡς τὸ νὰ ἐλπίζῃ, ὅτι δύναται νὰ θερίσῃ ἐκεῖ ὅπου οὐδεὶς κόκκος ἐρρίφθη.

ΠΑΙΓΝΙΑ

24.

Κρηάτικο σουβλί καὶ σιδερένιο ἀρνῆ.

Ὅσο θέλεις βασανίσου
εἶμαι μέσ' στὴν κεφαλὴ σου
ἂν τὴν κεφαλὴν μου βγάλῃς
μεταβάλλω κατοικίαν
καὶ μὲ δίχως δυσκολίαν
κεῖμαι ἀπ' ἐξω ἀπ' τὸ κεφάλι·
ἐξακολουθῶν δὲ πάλιν
νὰ μὲ ἀποκεφαλίζῃς
μεταβάλλομαι εἰς ζῶον
ἀπαχθὲς καὶ μὲ γνωρίζεις.

ΑΔΕΞ. ΠΑΠΑΜΑΡΚΟΥ

25.

Σ' ἀκολουθῶ μ' ἀκολουθεῖς
πάντα μὲ σὲ πηγαίνω
Κι' ὅταν κοιμᾶσαι εἰς τὸ φῶς
πάλιν κοντά σου μένω.

ΝΙΛΟΛΑΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗΣ

21ου

Ἄν Κάμητε Ἀρχὴν Νὰ Θέλητε Ἰα, Σεῖς Διδάσκαλος Ἰκανός, Δίδετε Ἀφορμὴν Σχολεῖων Κάμετε Ἀπόφασιν. Λοιπὸν Ἰσχυράν. Ἀπαρνηθῆτε Τὰ Εἰς Ρυάκια Ψυθιρίζοντα Ἰα Συλλεγόμενα.

(Ἐκ τῶν λύσεων, ἅς ἐλάβομεν ἢ σχετικῶς καλλιτέρα εἶνε ἢ ἄνω).

23ου.

Θήρα, θύρα, θήρα.

ΡΟΔΟΛΦΟΥ ΛΙΝΔΑΟΥ

BALDWIN(*)

Μετὰφρασις ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ

ΥΠΟ

K. ΒΕΖΥΡΟΥΛΗ

Καθηγητοῦ.

καὶ ὄχι ὡς ἑκατομμυριοῦχον, οὐδέποτε τῷ ἐζήτησε χρήματα οὐδέποτε τῷ ὠμίλησε περὶ τοῦ πλοῦτου του ἀλλὰ καὶ δὲν τὸν περιποιεῖτο δουλικῶς ὡς τὸν εἶχον συνεθίσει οἱ Παρισίνοί φίλοι του. Πολλάκις ὅτε ἐβράδυνε τὴν προσδιορισθεῖσαν ὥραν ὁ Βάλδουιν ἤρχιζε νὰ τρώγῃ μόνος του καὶ ἐνέπαιζε τὸν οἰκοδεσπότην του διὰ τὸ κρέμασμα τῆς κουτάλας καὶ ὁ Φόρβης τὰ ἐδέχετο αὐτὰ ἐν τῷ ἰδίῳ οἴκῳ μειδιῶν καλοκάγαθως. Ὁ Βάλδουιν εἰσήγαγε τὸν γέλωτα καὶ τὴν εὐθυμίαν εἰς τὸ μελαγχολικὸν σπίτι τοῦ ἑκατομμυριοῦχου καὶ αὐτοὶ οἱ ὑπηρεταὶ μετεβλήθησαν καὶ ὑπήκουον μετὰ προθυμίας εἰς τὸν γελαστὸν ξένον, ὅστις εἶχεν ὑποδουλώσῃ τὸν αὐθέντην των.

Θὰ εἶχον παρέλθει οὕτω δύο μῆνες ὅτε, ἐσπέ-

ραν τινὰ ἐπέστρεψεν ὁ Βάλδουιν παρὰ τὴν συνθήειάν του ἐνωρίτερον εἰς τοῦ Φόρβη. Ὁ ἑκατομμυριοῦχος εὕρισκετο ἦδη ἐν τῇ οἰκίᾳ, διότι ἐσκόπευε νὰ ἐγερθῇ ἐνωρὶς τὴν ἐπομένην πρωΐαν πρὸς κυνηγεσίαν εἰς ἐν ἐξοχικὸν κτήμᾳ του καὶ δὲν εἶχε συνοδεύσει τὸν σύντροφόν του εἰς τοῦ Λελάν.

«Ἐ τί συμβαίνει;» ἠρώτησεν ὁ Φόρβης τὸν Βάλδουιν, ὅστις ἐφαίνετο παρὰ τὴν συνθήειάν του σιωπηλὸς καὶ σκυθρωπός.

— Ἐχεις ὄρεξιν νὰ με ἀκούσης;

— Βέβαια, ἀλλὰ νὰ ἔλθῃς μετ' ἐμοῦ εἰς τὴν κρεββατοκάμερά μου καὶ νὰ μοῦ τὰ πῆς ἐν ᾧ θὰ ἐκδύωμαι, διότι θὰ ζυπνήσω ἐνωρὶς αὔριον· μαντεύω ὅμως τί θὰ μοῦ πῆς.

Ὁ Γεώργιος λέγων ταῦτα, μετέβη εἰς τὸν κοιτῶνά του, ἀκολουθούμενος ὑπὸ τοῦ φίλου του.

— Πῶς μαντεύεις;

— Τὸ ξέρει ὅλος ὁ κόσμος.

— Τί πράγμα;

— Ὅτι ἀγαπᾷς τὴν Λελάν.

Ὁ Βάλδουιν ἠρυθρίασεν· οὐδέποτε εἶχεν εἰπεῖ εἰς τὸν Γεώργιον τίποτε· πῶς ὄλοι τὸ ἐγνώριζον;

— Ἐπὶ τέλους καὶ τὴν ἀγαπῶ, διατί νὰ τὸ κρύψω;

— Καὶ τί θέλεις τώρα ἀπὸ μένα;— Νὰ με συμβουλευσῃς, διότι ἔφαγα χυλόπηττα ἀπὸ τὴν γρηά.

— Πῶς τὴν ἐζήτησες ἀπὸ τὴν μαμᾶ τῆς;

— Νὰ ἀπόψῃ κατὰ τὰς 10 εὐρέθην τυχαίως μόνος μετὰ τῆς Ἰωάννας καὶ συλλέξας ὅλο τὸ θάρρος μου τὴν ἠρώτησα ἂν δέχεται νὰ γίνῃ ἰδική μου· αὐτὴ ὅμως ἐταράχθη καὶ ἐπειδὴ ἐπλησίασεν ὁ κατηγορούμενος ὁ Κρὸς μετ' ἀφῆκεν ἀποτόμως· τότε εὐρήκα τὸν πατέρα τῆς, ὁ ὁποῖος ἐμάζωνε τὰς τράπουλας ἀπὸ τὸ τραπέζι, ἐπειδὴ εἶχαν φύγει πλέον οἱ προσκεκλημένοι καὶ τοῦ ὠμίλησα διὰ τὴν κόρην του καὶ τὴν ἐζήτησα εἰς γάμον. Ὁ γέρος ἐτραύλισε κατὰ τι ὅτι δηλαδὴ τὸν κολακεύει πολὺ ἢ πρότασίς μου, ἀλλ' ὅτι μόνον ἢ γυναικῶν του μπορεῖ ν' ἀποφασίσῃ, καὶ εἰς αὐτὴν πρέπει ν' ἀποταθῶ. Φαντάζεσαι

πλέον τὴν στενοχωρίαν μου νὰ ὀμιλήσω μετὰ τὴν γρηά. Ὁ γέρος τὴν ἐφώναξε καὶ τῆς εἶπε, ὅτι θέλω νὰ τῆς εἶπω κατὰ ἰδιαιτέρας καὶ αὐτὴ με προσεκάλεσεν εἰς τὸ μικρὸ σαλονάκι καὶ ἐστάθη ὀρθίον, ἵνα με ἀναγκάσῃ καὶ μένα νὰ σταθῶ ὀρθίος. Μόλις τῆς εἶπα διὰ τὴν Ἰωάνναν ἐξετόξευσε πρὸς με βλέμμα θαυμασμοῦ καὶ ὑπεροφίας καὶ ἀπήντησε ἀμέσως, ὅτι τὴν κόρη τῆς τὴν ἔχει μονάκριβη, ὅτι δὲν μπορεῖ νὰ τὴν ἀφήσῃ νὰ φύγῃ ἀπὸ τὸ Παρίσι, πόσον μᾶλλον νὰ πάῃ εἰς τὴν Ἰαπωνίαν καὶ ὅτι λυπεῖται ὅτι ἀναγκάζεται ν' ἀπορρίψῃ τὴν πρότασίν μου. Ἐγὼ τῆς εἶπα ἐκείνη τῇ στιγμῇ καὶ μόλις πρόφθικα νὰ τῆς εἶπῶ νὰ μὴ με ἀπελπίσῃ ἀμέσως, ἀλλὰ νὰ συσκεφθῇ μετὰ τῆς θυγατρὸς τῆς καὶ νὰ μοι ἀπαντήσῃ αὔριον. Με ἀπεχαιρέτισε δι' ἐλαφρᾶς κλίσεως τῆς κεφαλῆς καὶ ἀπεσύρθη ἐν ᾧ ἐγὼ ἔφυγα καταζαλισμένος Συμβούλευσέ με τώρα, τί νὰ κάνω;

— Μὰ νομίζω, ὅτι ἡ ἄρνησις εἶναι ἀρκετὰ σαφής· μούντζωσέ τα καὶ σὺ

— Αὐτὴ εἶνε ἡ συμβουλή, τὴν ὅποιαν ἐπερίμενα ἀπὸ σένα;

Ὁ Φόρβης ἐσκέφθη ὅτι διέπραξε σφάλμα δεικνύων πόσον ὀλίγον ἐνδιαφέρον διὰ τὸν Τζῶν καὶ ἐμουρμούρισε μετὰ τῶν ὀδόντων.

— Ἐμ καὶ τί ἠθελες νὰ σοῦ ἀπαντήσῃ ἡ γρηά; ἔλα εἰς τὴν θέσιν τῆς νὰ δώσῃς τὴν κόρη σου σὲ ἕνα ἔμπορο εἰς τὴν Ἰαπωνίαν· πόσον εἰσόδημα ἔχεις τοῦλάχιστον ἐκεῖ; γὰρ ν' ἀκούσωμεν;

— 22 χιλιάδες δολλάρια τὸ χρόνο.

Καὶ νομίζεις ὅτι μ' αὐτὰ εἴμπορεῖς νὰ διατηρήσῃς σύζυγον καλομαθημένην ἢ μᾶλλον κακομαθημένην σὰν τὴν Ἰωάνναν; Ἐὰν τοῦλάχιστον μποροῦσες νὰ ξεκάμῃς τὸ ἐμπόριόν σου εἰς τὴν Ἰαπωνίαν καὶ ν' ἀποκατασταθῇς ἐδῶ κατὰ μὴν μποροῦσα καὶ ἐγὼ νὰ μεσολαβήσω εἰς τὴν κυρίαν Λελάν.

— Γεώργιο μεσολάβησε καὶ θὰ ἦμαι αἰωνίως σκλάβος σου.

— Μὰ πῶς, τί θέλεις νὰ τῆς πῶ;

— Ὅτι θὰ κατορθώσω νὰ ἐγκατασταθῶ ἐν Παρισίῳ, ὅτι θὰ εὐρεθῇ ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος θὰ

με διευκολύνῃ νὰ μεταβιβάσω τὸ ἐμπόριον τῆς Χατοδάτης.

Εἰς τὰς λέξεις ταύτας ἐσκυθρόπασεν ὁ Φόρβης — Πάλιν τὰ ἴδια ἔχωμεν

Ἐσκέφθη ὥστε καὶ αὐτὸς θέλει νὰ τὸν διευκολύνῃ ἐγὼ; ἐγὼ νὰ χρησιμεύσω πάλιν ὡς ὄργανον εὐδαιμονίας ἄλλου;

Ὁ Τζῶν δὲν παρετήρησε τὴν μεταβολὴν ταύτην τοῦ φίλου του, ἦτο τόσο ἀπερφόρητος ὑπὸ τῶν νέων σκέψεων του, ἠγχοῦθη καλὴ νύκτα εἰς τὸν Φόρβην καὶ κατεκλίθη ἀμέσως ἵνα καταστρώσῃ κατὰ διάνοιαν τὰ νέα σχέδιά του τῆς διαλύσεως τῶν ἐν Χακοδάτῃ ἐπιχειρήσεων του. Ὁ Φόρβης ἐξῆλθε δυσθύμως καὶ ἔστειλεν ἐξ ὄλης καρδίας εἰς τὸν διάβολον καὶ Θωμᾶν Γράχαμ καὶ Τζῶν Βάλδουιν, διότι προησθάνετο, ὅτι θὰ ὑφίστατο νέαν ἀφαίμαξιν καὶ ἦτο ἀποφασισμένος νὰ μὴ δώσῃ πεντάραν.

Τὴν ἐπομένην πρωΐαν μετέβη εἰς τὸ ἐξοχικὸν τοῦ κτήμα πρὸς κυνηγεσίαν ἐν ᾧ ὁ Βάλδουιν, συμβουλευόμενος τὰς σημειώσεις του ἤρχιζε νὰ καταρτίζῃ τοὺς λογαριασμοὺς του δι' ὧν ἀποδεικνύει ὅτι εἶχε χρηματικὰ κεφάλαια κυκλοφοροῦντα ἐν Χακοδάτῃ 250 χιλιάδων δολλαρίων, ὅτι ἐξ αὐτῶν 200 χιλιάδες ἠδύναντο νὰ ρευστοποιηθῶσιν ἐντὸς 3 μηνῶν καὶ αἱ λοιπὰ 50 χιλιάδες ἦσαν ἀπαιτήσεις ἐν Εὐρώπῃ ἐντὸς ἔτους εἰσπρακτέαι, συνεπῶς ἐὰν εὕρισκετό τις νὰ καταθέτῃ εἰς μετρητὰ 50 χιλιάδες δολλάρια θὰ ἐκέρδιζε τὰ διπλάσια, αὐτὸς δὲ θὰ ἐγκαθίστα ὡς συνεταιρὸν του τὸν Θωμᾶν Γράχαμ καὶ θὰ ἀνελάμβανεν ὁ ἴδιος τὸ ἐν Παρισίῳ ὑποκατάστημα, ὅπερ διὰ τοῦ ἄνω δανείου θὰ ἔδρου. Εἰργάσθη σχεδὸν ὅλην τὴν ἡμέραν εὐσυνειδήτως, ἀπαριθμῶν τὸ δοῦναι καὶ λαβεῖν του, ὅτε ἐτελείωσεν εἶχε πλέον νυκτώσει καὶ ὁ Βάλδουιν, ἐξῆλθεν, ὅπως γευματίσῃ, διότι κατὰ τὴν τακτικὴν τῆς οἰκίας Φόρβη ἐμαγεύρευον αἱκοὶ μόνον τὰ τοῦ προγεύματος.

Ὁ Φόρβης ἤργησε νὰ ἐπανέλθῃ ἐκ τῆς ἐκδρομῆς του καὶ ὁ Τζῶν ἠναγκάσθη νὰ τὸν ἀναμείνῃ μέχρι τοῦ μεσονυκτίου. Ἄρᾳ γε ἐμάντευσε καὶ ἤργησεν ἐπίτηδες πρὸς ἀποφυγὴν τῆς ἐπιδρομῆς;

(Συνέχεια ἴδε φύλλον 4'.)

Τὸ θέβαιον εἶναι ὅτι ὁ Γεώργιος σφόδρα δυσηρε-
στήθη, ὅτε εὔρε τὸν Τζῶν ἀναμένοντα αὐτὸν ἐν
τῷ γραφείῳ του καὶ ἀπήντησε διὰ γρυλλίσματος
εἰς τὸν χαιρετισμὸν ἐκείνου. Ὁ Τζῶν ἀφοσιωμένος
εἰς τὰς προτάσεις του ἤρχισεν ἀμέσως νὰ τῷ
ἀναγινώσκῃ τὰ χαρτιά, ἅτινα συνέταξε καὶ τῷ
ἐνεχειρίσεν ἐπὶ τέλους καὶ τὸ ὑπόμνημα ἐν ᾧ
προϋτεινε τὴν συνομολόγησιν δανείου ἐκ 50 χιλ.
δολλαρίων καὶ τὴν πρόσληψιν ὡς συνεταίρου τοῦ
Θωμᾶ Γράχαμ, νομίζων ὅτι τὸ τελευταῖον τοῦτο
θα νῦχαρίσται τὸν Φόρβην.

Ὁ Γεώργιος ἤκουε σιωπηλῶς καὶ συνωφρο-
μένος τὸ ὑπόμνημα καὶ ἐφυλλομέτρησε ταχέως,
ὃ ἔχειράσθητόσας ὥρας ἵνα συντάξῃ ὁ Βάλδουιν.

«Δὲν βλέπω κατὰ πόσον θὰ συντελέσῃ ἡ με-
ταβολὴ αὕτη τῆς καταστάσεώς σου νὰ μαλα-
κώσῃ τὴν ὑποψηφίαν πενθεράν σου εἶπεν ἐπὶ τέ-
λους βραδέως· ὕστερα πρέπει νὰ σοῦ πῶ, ὅτι
εἶμαι καὶ ἐγὼ εἰδήμων τοῦ ἐμπορίου καὶ τῶν
τραπεζιτικῶν ἐργασιῶν καὶ ὡς τοιοῦτος ἀπὸ
τοῦδε δύναμαι νὰ σοὶ ἀποδείξω πολλὰ κονδύ-
λια τῶν λ/σμῶν σου ὡς τρωτά. Πρῶτον ὑπο-
λογίζεις τὴν περιουσίαν σου εἰς 250 χιλ. δολ-
λαρία, ἐν ᾧ παραχωρεῖς τὸ ἥμισυ αὐτῆς ἀντὶ 50
χιλ. δολλαρίων, ὁ Δελὰν ὁ ὁποῖος εἶναι τράπεζι-
της θὰ ἐννοήσῃ ἀμέσως τὸ σαθρὸν τῶν ἐπιχειρη-
μάτων σου καὶ θὰ ἀποποιηθῇ· ἄκουσέ με Τζῶν
παραιτήσῃ τὴν τὴν Ἰωάνναν δὲν εἶνε δια τὰ δόν-
τια σου.

Ὁ Βάλδουιν ἐμειδίασε σαρδωνικῶς καὶ προσέ-
βλεψεν ἀτενῶς τὸν φίλον του.

«Καὶ διὰ τὸ δάνειον τῶν 50 χιλ. δολ. τί
λέγεις μοὶ τὰ δανείζεις αὐτά, ἵνα ὑποστηριχθῇ
καὶ ὁ Θωμᾶς;»

Ὁ Γεώργιος ἐσκυθρόπασε. «Φίλε μου ὑπερ-
βάλλεις τὴν περιουσίαν μου. Ἐγὼ ἔχω διεσκορ-
πισμένα τὰ χρήματά μου καὶ δὲν δύναμαι ἄνευ
ζημιῶν νὰ συγκεντρώσω τόσον μέγα ποσόν».

«Πολὺ καλὰ Γιώργη μου ἂς μὴ ὀμιλήσωμεν
πλέον περὶ τούτου. Οἱ δύο φίλοι ἐχωρίσθησαν.
Ὁ Φόρβης ἂν καὶ ἦτο ἀργὰ μετέβη εἰς τὴν λέσχην
ἔπου ἵνα διασκεδάσῃ τὴν δυσθυμίαν του, ἔλαβε
μέρος εἰς τὸ χαρτοπαίγιον. Κατ' ἀρχὰς μὲν

ἐκέρδισε, κατόπιν ὅμως ἔχασε μέγα ποσόν, δὲν
ἐπρόσεξε πόσον ἐπλήρωνεν ἐπὶ μίαν ὥραν ἀδια-
κόπως, ἦτο τεταρχυμένος καὶ τὸν ἔτυπεν ἡ συ-
νειδήσις διὰ τὴν διαγωγὴν του πρὸς τὸν Βάλδουιν.
Μάτην προσεπάθει νὰ πείσῃ ἑαυτὸν ὅτι καλῶς
ἔπραξε, μία ἐνδομυχοῦ φωνὴ τῷ ἔλεγε· ἠδύνασο
διὰ τοῦ δανείου αὐτοῦ νὰ ὑποχρεώσῃς πολὺτιμον
φίλον καὶ δὲν θὰ ἔχανες τὰ χρήματά σου.

(ἀκολουθεῖ)

Ο ΑΠΟΛΕΣΘΕΙΣ ΥΙΟΣ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ ΕΚ ΤΟΥ ΑΓΓΛΙΚΟΥ

ὑπὸ

ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ Σ. ΠΡΩΤΟΨΑΛΤΟΥ

Πρὸ ὀλίγου χρόνου εἰς καλὸς ἐνδεδυμένος Κύ-
ριος, περιεπάτει ἐντὸς ἐνὸς ἀδαμαντοπωλείου.
Ἦτο μεσηλιξ, μελαχροινῆς ἢ μάλλον ἠλιοκαοῦς
ὄψεως, καλῆς συμπεριφορᾶς, καὶ εὐγενοῦς πα-
ρουσιαστικοῦ. Ὁ ἰδιοκτῆτης τοῦ καταστήματος
ὠμίλει μετὰ γηραιᾶς τινος κυρίας ἐνδεδυμένης
πενθίμως, ἣτις ἐπεσκεφθῆ τὸ κατὰ τὴν κατά-
στασιν ἐπιδημίας τοῦ ὠρολογίου της, τὸ ὁ-
ποῖον ἦτο ἐπὶ τῆς ἐργατικῆς τραπέζης, καὶ ἦτο
τὸ ἀντικείμενον τῆς συνδιαλέξεως μεταξὺ αὐτῆς
καὶ τοῦ ἀδαμαντοπώλου. Ὁ εὐγενῆς ξένος μὴ
ἐπιθυμῶν νὰ διακόψῃ τὴν συνδιάλεξιν, διεσκε-
δάζε παρατηρῶν εἶδη τινὰ ἐν τῷ καταστήματι·
ἀλλ' ὁ κύριος (τοῦ ἐργαστηρίου) αἰτήσας συγ-
γνώμην παρὰ τῆς κυρίας, διὰ νὰ τὴν ἀφήσῃ ἐπὶ
ἐν λεπτόν, ἐπλησίασε τὸν ξένον καὶ τὸν ἠρώτησε
τί ζητεῖ. Τότε ὁ ξένος ἐξήγαγεν ἐκ τοῦ κόλπου
του ἐξηρητημένην διὰ μιᾶς μελαίνης ταινίας, ἐκ
τοῦ τραχήλου του μικρὰν τινα θήκην, ἣν οὗτος
ἤνοιξε· καὶ ἔλαβε, ἐξ αὐτῆς μίαν ἀρχαίαν τὴν ὀ-
ψιν ἐξ ἐρυθροῦ βελούδου ἐνθύμησιν, ἣτις ἐφαί-
νετο παριστῶσα καρδίας, καὶ ἦτο δεδεμένη με
συρματόπλεκτον ἄργυρον, ὅστις περιέβαλλε τὰς
περιφερείας ὁμοίων τινῶν σχηματισθέντων καρ-
διῶν καὶ ἄλλων σχεδίων. Παρουσιάζων τὴν
ἐνθύμησιν εἰς τὸν ἀδαμαντοπώλην, ὁ ξέ-
νος παρετηρεῖτο, ὅτι καίτοι τὸ πρᾶγμα ἦτο

μηδαμινόν, ἡ ἀξία του εἰς αὐτὸν ἦτο ἀνεκτίμη-
τος· καὶ ὅτι ἐπειδὴ ὑπέστη μικρὰν τινα βλάβην,
ὑπερεπεθύμει νὰ τὸ διορθώσῃ. Ἡ πενθίμως ἐνδε-
δυμένη κυρία, δὲν εἶχεν παρατηρήσει τὸ πρόσω-
πον τοῦ ξένου, ἐπειδὴ ὅτε ὁ ἀδαμαντοπώλης ἀ-
πεμακρύνθη αὐτῆς, αὕτη ἐνησχολήθη παρατηροῦσα
τὰ κοσμήματα ἐν τινὶ ὑαλίνῃ θήκῃ ἐπὶ τῆς ἐρ-
γατικῆς τραπέζης. Ἐν ᾧ ὁ κύριος ὠμίλει εἰς τὸν
ἀδαμαντοπώλην, ἐξέτεινε τὴν ἐνθύμησιν εἰς τοὺς
δακτύλους του καὶ ἦτο ἔτοιμος νὰ τὴν ἐγχειρίσῃ
ὁπότεν ἡ κυρία ἔστρεψε τὸ βλέμμα της, καὶ τὸ
προσῆλθωσεν ἀμέσως ἐπὶ τῆς ἐνθύμησεως, συνέ-
λαβε πάραυτα τοῦ ξένου τὸν βραχίονα, ὅλον τὸ
σῶμά της ἔτρεμεν ἐκ ταριχῆς. Ἐξέβαλε τρο-
μακτικὴν τινα κραυγὴν, καὶ εἶτα ἔπεσεν ἀναί-
σθητος εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ ξένου. Μετεφέρθη
ἀμέσως εἰς τινα παρακειμένην αἴθουσαν καὶ ἐν
βραχεῖ ἢ φιλοφροσύνῃ εἶχεν ἐπιτυχῶς ἐφαρμόσει
τὰς ἀπαιτουμένας θεραπείας. Τότε ἠκολούθησαν
ἀναφωνήσεις, ἐρωτήσεις, καὶ ἐξηγήσεις ἐν ἀστρα-
πιαίᾳ διαδοχῇ. Διὰ μιᾶς λέξεως, μία μήτηρ εὐ-
ρεν ἕνα πρὸ πολλοῦ ἀπωλεσθέντα υἱόν. Ἡ ἱστο-
ρία εἶναι σύντομος.

Πρὸ τριάκοντα πέντε ἐτῶν, εἰς κύριος μετὰ
τῆς συζύγου του, καὶ μετὰ τῶν δύο τέκνων του
ἐνὸς υἱοῦ καὶ μιᾶς θυγατρὸς κατόκησαν εἰς μι-
κρὸν τι χωρίον εἰς Monmouthshire. Ἡ θέσις
ἦτο μία ἐκ τῶν γοητευτικωτάτων διὰ τὸ ὅποιον
τοῦτο τὸ χωρίον ἐφημιζέτο. Αἱ ποικιλίαι τοῦ
λόφου καὶ τῆς κοιλάδος, τοῦ δάσους καὶ τοῦ ὕ-

δατος, παρετηροῦντο ἐκεῖ εἰς θεάς, ὅτι συνέδεον
τὸ ἥσυχον μετὰ τοῦ γραφικοῦ. καὶ παρετηροῦντο
πάντοτε μετὰ εὐχαρίστου συγκινήσεως.

Τὸ εἰσόδημα τοῦ ζεύγους τούτου δὲν ἦτο μέγα
ἀλλ' ἄρκετόν διὰ τὰς ἀπαιτήσεις τῆς ἀναπαύ-
σεως καὶ αὐτῆς τῆς κομψότητος, καίτοι ἀνεπαρ-
κὲς δι' ἐπιδεικτικὸν ὕψος βίου, ὁ κύριος εἶχε
ἐν μερίδιον εἰς τινα ἐμπορικὴν τράπεζαν τοῦ
Λονδίνου, εἰς τὴν ὁποίαν ἦτο ἀδρανῆς ἐταῖρος.
Τὸ μερίδιον τοῦτο ἦτο ὁ προορισμὸς τοῦ υἱοῦ του
πρὸς τούτοις εἶχεν ἰδιοκτησίαν τινὰ εἰς τὰ κε-
φάλαια διὰ τῆς ὁποίας ἐσκόπει νὰ προικίσῃ τὴν
θυγατέρα του. Ἄφ, οὐ οὕτως προέβλεψε διὰ
τὰ τέκνα του. Οὗτος εἶχεν εἰσέτι ἱκανότητα,
νὰ ἀσφαλίσῃ τὴν ἥσυχίαν καὶ ἀνάπαυσιν αὐτοῦ
καὶ τῆς συζύγου του κατὰ τὴν γηραιάν των ἡ-
λικίαν. Ἡ θυγάτηρ ἦτο τότε ἐπτὰ ἐτῶν, ὁ
υἱὸς πέντε, καὶ οἱ γονεῖς εἰς ἐκείνην τὴν ἡλικίαν,
καθ' ἣν ἡ αὐξήσις τῆς οἰκογενείας δὲν εἶναι
κοινὴ. Ἀμφότερα καὶ ὁ υἱὸς καὶ ἡ θυγάτηρ ἀνε-
τρέφοντο ὑπὸ τοῦ πατρὸς τοῦ ὁποίου αἱ κυριώτεραι
γνώσεις ἦσαν φιλολογικῆς χαρακτῆρος. Τούτο
ἦτο σύνηθες διὰ τοὺς νέους νὰ ἔχωσι μίαν ἐορτὴν
ἄπαξ τῆς ἐβδομάδος, καθ' ἣν τὰ παιδιά ἐπήγαι-
νον νὰ διέλθωσιν εἰς τὴν οἰκίαν ἐνὸς γείτονος· ἣτις
εἶχε μίαν οἰκογένειαν ἐκ δύο υἱῶν καὶ μίαν κό-
ρην ὁμοίως ἡλικίας ἢ οἱ συμπαίκτορες των, ἐπή-
γαινον καὶ διήρχοντο τὴν ἡμέραν εἰς τὴν οἰκίαν
τοῦ πατρὸς των μετ' αὐτῶν.

Ἀκολουθεῖ

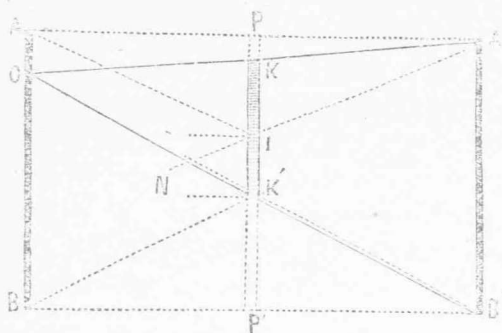

ΛΥΣΙΣ

ΤΟΥ ΕΝ ΤΩ 4^ω ΦΥΛΛΑΔΙΩ ΤΗΣ
«ΑΚΑΝΘΙΔΟΣ» ΠΡΟΤΑΘΕΝΤΟΣ
ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ

Ποῖον εἶναι τὸ ἐλάχιστον ὕψος, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ἔχη ἐπίπεδον κάτοπτρον, τεθειμένον καθέτως, ἵνα πρόσωπον ἔμπροσθεν αὐτοῦ τοῦ κατόπτρου βλέπει ἑαυτὸν ἐν τούτῳ διὰ τῆς ἀνακλάσεως ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν.

Λύσις: Ἐστω Α ἡ κορυφή τῆς κεφαλῆς τοῦ ἱσταμένου ἀνθρώπου, Β οἱ πόδες καὶ Ο ὁ ὀφθαλμὸς του, ἀπέναντι τοῦ ἐπίπεδου κατόπτρου ΚΚ'.

Τὸ Α θὰ σχηματίσῃ τὸ εἶδωλόν του εἰς τὸ συμμετρικόν του Α', εἰς ὃ σημεῖον δηλαδὴ ἡ ἀκτὴς τῆς ἀνακλάσεως ΝΙ θὰ τμησῇ τὴν ἐκ τοῦ Α κάθετον ΑΡΑ' ἐπὶ τῆς προεκβολῆς τοῦ κατόπτρου ΚΚ', ἐπίσης καὶ τὸ σημεῖον Β θὰ σχηματίσῃ τὸ εἶδωλόν του εἰς θέσιν συμμετρικὴν ὡς πρὸς τὸ κάτοπτρον καὶ εἰς τὸ σημεῖον Β', καὶ πάντα τὰ σημεῖα τῆς ΑΒ θὰ σχηματίσωσι τὰ εἶδωλά των ἐπὶ τῆς συμμετρικῆς τῆς εὐθείας ΑΒ δηλαδὴ ἐπὶ τῆς Α'Β'.

Ἡ δὲ εὐθεῖα Α' Β' θὰ ἰσοῦται τῇ ΑΒ ἔνεκα τῶν ὀρθογώνιων ΑΡΡ' Β καὶ Α'ΡΡ' Β'. Λοιπὸν ἵνα ὁ ὀφθαλμὸς Ο τοῦ παρατηρητοῦ παρατηρήσῃ τὸ εἶδωλον τοῦ ἀναστήματός του ἴσον πρὸς τὸ ἀνάστημά του, πρέπει τὸ κάτοπτρον ΚΚ' νὰ τοποθετηθῇ ἐν τῇ γωνίᾳ Α'ΟΒ' (ἥτοι ἐν τῇ γωνίᾳ τῶν δύο ἀκτίνων ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ Ο πρὸς τὰ ἄκρα τοῦ εἰδώλου Α' Β') καὶ ἐν τῷ τμήματι τῆς εὐθείας ΡΡ' τῷ περιλαμβανομένῳ ΟΑ' ὡς ἐν αὐτῇ. Ἐπειδὴ ὅμως ΟΚ = $\frac{OA'}{2}$ καὶ

$$KK' = \frac{A'B'}{2} = \frac{AB}{2} \text{ (ἐπειδὴ ἔχομεν } A'B' = AB \text{),}$$

διότι τὰ τρίγωνα ΟΚΚ' καὶ ΟΑ'Β' εἶναι ὅμοια. Ἐκ τούτων συνάγομεν ὅτι ἡ θέσις τοῦ κατόπτρου ὀρίζεται ἐκ τῶν σημείων ΚΚ', εἰς τὰ ὁποῖα αἱ ΟΑ' καὶ ΟΒ' τέμνουσι τὸ ἐπίπεδον ΡΡ'. Ἐπειδὴ ὅμως ἡ Κ'Ρ' εἶνε τὸ ἥμισυ τῆς ΟΒ, ὡς φαίνεται ἀπλούστατα ἐκ τῶν τριγώνων Β'ΟΒ καὶ Β'Κ'Ρ' πρέπει νὰ τοποθετῶμεν τὸ κάτοπτρον εἰς θέσιν τοιαύτην, ὥστε νὰ ἀπέχη τοῦ ὀριζοντίου ἐπιπέδου παράλληλον ὡς πρὸς τὸν παρατηρητὴν καὶ ἔμπροσθέν του, κατὰ τὸ ἥμισυ τῆς ἀποστάσεως τοῦ ὀφθαλμοῦ ἀπὸ τῶν ποδῶν.

ΝΙΚΟΣ Δ. ΣΠΕΤΣΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΛΓΕΒΡΑΣ ΒΙΒΛΙΟΝ Δ'.

Α^{ον} ΠΕΡΙ $\frac{1}{2}$ -ΠΡΟΟΔΩΝ

Λύσεις

Προβλημάτων πρὸς ἄσκησιν

1^{ον}) Εὑρεῖν τὸ ἄθροισμα πάντων τῶν ἀκεραίων ἀριθμῶν ἀπὸ τοῦ 1 μέχρι τοῦ ν.!

Τοῦτο σημαίνει νὰ εὐρωμεν τὸ ἄθροισμα τῶν

ἀριθμῶν 1, 2, 3, 4, ... ν ἐπειδὴ δὲ ἡ σειρὰ αὕτη τῶν ἀριθμῶν τούτων 1, 2, 3, 4, ... ν, ἀποτελεῖ $\frac{1}{2}$ πρόδον, δεόν νὰ ἀνατρέξωμεν εἰς τὸ περὶ $\frac{1}{2}$ πρόδων κεφάλαιον τῆς Ἀλγέβρας καὶ ἐρειδόμενοι ἐπὶ τοῦ τῶν $\frac{1}{2}$ πρόδων τύπου

$$(2) K = \frac{\nu(\nu+1)}{2} \text{ παριστῶντος διὰ } K \text{ τὸ ζητ.}$$

ἄθροισμα, ν τὸ πλῆθος τῶν ὄρων, α τὸν πρῶτον ὄρον τ τὸν τελευταῖον ὄρον, νὰ ἀντικαταστήσωμεν τὰ ἄγνωστα τοῦ δευτέρου μέρους τοῦ τύπου (2) $\frac{\nu(\nu+1)}{2}$ διὰ τῶν γνω-

στῶν τοῦ προβλήματος, ὁπότε θὰ ἔχωμεν;

$$K = \frac{\nu(1+\nu)}{2} \text{ δηλαδή: ἵνα εὐρωμεν τὸ ἄθροισμα τῶν ὄρων ἀξούσης ἀριθμητικῆς } \frac{1}{2} \text{ πρόδου, λαμβάνομεν τὸ ἄθροισμα τοῦ πρώτου καὶ τελευταίου ὄρου, τὸ ὁποῖον πολλαπλασιάζομεν ἐπὶ τὸν τελευταῖον καὶ διαιροῦμεν διὰ 2.}$$

2^{ον}) Εὑρεῖν τὸ ἄθροισμα τῶν ν πρώτων ὄρων ἀπὸ τοῦ 1 καὶ ἐφεξῆς.

Ἐστω δηλαδὴ ἡ $\frac{1}{2}$ πρόδος: 1, 2, 3, 5, 7, 11, ... ν

Γνωστὸν ὅτι ὁ τελευταῖος ὄρος ἰσοῦται μὲ τὸν πρῶτον ἠΰξημένον κατὰ τὸ γινόμενον τοῦ λόγου ἐπὶ τῶν πρὸ αὐτοῦ ὄρων δηλαδὴ

$$\tau = 1 + (\nu - 1) 2 = 1 - 2\nu - 2 \text{ ἢ } \tau = 2\nu - 1$$

Τὸ δὲ ἄθροισμα ἰσοῦται μὲ τὸ ἡμίθροισμα τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ τὸ πλῆθος ἐκφράζοντος ἐπὶ τὸ ἄθροισμα τῶν ἄκρων τούτ' ἔστιν:

$$K = \frac{\nu(1+2\nu-1)}{2} \text{ ὅπερ ἰσοῦται τῷ } \frac{\nu+2\nu^2-\nu}{2} = \frac{2\nu^2}{2} = \nu \text{ τοῦτο δ' ἔστι καὶ τὸ ζητούμενον.}$$

3^{ον}) Θέλων τις νὰ ἀνορύξῃ φρέαρ συνεφώνησε μετὰ τῶν ἐργατῶν του ὡς ἐξῆς. Διὰ πρώτην ὀργυιὰν τοῦ βάθους νὰ πληρῶνῃ 5 δραχμάς, διὰ

τὴν δευτέραν 10, διὰ τὴν τρίτην 15 καὶ οὕτω καθ' ἐξῆς καθ' ἐκάστην ἐπομένην ὀργυιὰν 5 δραχμάς περισσότερον. Τὸ ὕδωρ εὑρέθη εἰς βάθος 18 ὀργυιῶν. Πόσον θὰ πληρῶσῃ;

Λύσις: Ἡ τοῦ προβλήματος πρόδος ἔσται: 5, 10, 15, ... ἕως λόγος 5

Πρῶτον πρέπει νὰ εὐρωμεν τὸν τελευταῖον ὄρον ἥτοι νὰ ἐφαρμόσωμεν τὸν (ἐπὶ τῶν $\frac{1}{2}$ πρόδων) τύπον (4) $\tau = \alpha + (\nu + 1)x$ παριστῶντα τ τὸν τελ. ὄρον, α πρῶτον, ν τὸ πλῆθος καὶ ω τὸν ω λόγον, ἀντικαθιστῶντες ὃ ἀντὶ α, (18-1) ἀντὶ (ν-1), 5 ἀντὶ ω, ἔχομεν: $\tau = 5 + 17.5 = 90$ γνωρίσαντες ἤδη τὸν τελευταῖον ὄρον $\tau = 90$ θὰ εὐρωμεν καὶ τὸ ἄθροισμα κατὰ τύπον (2) ἐντικαθιστῶντες πάλιν 13 ἀντὶ ν, 5 ἀντὶ α, καὶ 90 ἀντὶ τ.

$$K = \frac{18.5 + 90}{2} \text{ ἢ } K = 9.5 + 90 \text{ ἢ } K = 855$$

Ἄρα 855 δραχμάς θὰ πληρῶσῃ.
Ἡ ΤΕΤΡΑΓΩΝΙΚΗ ΡΙΖΑ ΤΟΥ Χ.

ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΠΡΟΣ ΛΥΣΙΝ
ΦΥΣΙΚΗΣ

10^{ον}) Ποῖον μῆκος πρέπει νὰ ἔχη τὸ ἐκκρεμές ὥρολογίου τινός, ἐν Ἀθήναις, ἵνα ἐκάστη αἰώρησις γίνεταί ἐν χρόνῳ $\frac{1}{4}$ τοῦ δευτερολέπτου;

11^{ον}) Ἐπὶ ἐπιπέδου κατόπτρου περὶ ἄξονα ὀριζόντιον στρεφομένου, προσπίπτει ἀκτὴς τις καὶ ἀνακλάται. Ὄταν τὸ κάτοπτρον στραφῇ κατὰ γωνίαν τινὰ φ μεταβάλλεται ἡ γωνία τῆς ἀνακλάσεως; καὶ πόσον;

12^{ον}) Τὸ εἶδωλον ἀντικειμένου τινός κατόπιν ἀνακλάσεως ἐπὶ τινος κατόπτρου ταυτίζεται μετ' ἄλλου ἀντικειμένου, ὁραμένου διὰ μέσου ὑάλου τινός διαφανοῦς, σχηματίζουσης γωνίαν Ρ μετὰ τοῦ κατόπτρου. Ποῖα σχέσις ὑπάρχει μετὰ τῆς γωνιώδους ἀποστάσεως τῶν ἀντικειμένων τούτων καὶ τῆς Ρ;

ΝΙΚΟΣ Δ. ΣΠΕΤΣΕΡΟΠΟΥΛΟΣ.

ΑΛΓΕΒΡΑΣ

13^{ον}) Δραχμαὶ 5600 τοκίζόμεναι πρὸς 5 0/0 κατ' ἔτος, πόσαι γίνονται μετὰ 100 ἔτη ;

14^{ον}) Κεφάλαιον ἐκ 38000 ἐτοκίσθη σήμε- πρὸς 4 1/2 0/0 καὶ ἕτερον ἐκ δραχμῶν 99398 πρὸς 3 1/2 0/0· μετὰ πόσα ἔτη αἱ ἀξίαι τῶν κε- φαλαίων αὐτῶν ἐξισωθήσονται.

15^{ον}) Ποία ἡ παροῦσα ἀξία ἐτησίων εἰσοδημάτων ἀποδοσμένων εἰς τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους, ὧν τὸ μὲν πρῶτον εἶναι α, τὸ δὲ δεύτερον ακ, τὸ τρί- τον ακ², τὸ τέταρτον ακ³ καὶ οὕτω καθεξῆς τὸ δὲ ἐπιτόκιον 100 τ ;

Εὐρεῖν τὸ χρεώλυτρον, δι' οὗ ἀποσβέννεται ἐν 88 ἔτεσι χρέος 200000 τοῦ ἐπιτοκίου ὄντως 5 0/0 κατ' ἔτος.

Η. Χ. ΠΑΠΑΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ

Τελειόφοιτος τοῦ Γυμνασίου

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΑΚΑΝΘΙΔΟΣ»

Κους Κους **συνδρομητῆς**. Αἰτοῦμεν συγ- γνώμην διὰ τὴν βραδύτητα τῆς ἐκδόσεως τοῦ φύλλου, προελθοῦσαν ἕνεκα τῶν ἐορτῶν. Ἐπα- ναλαμβάνομεν δὲ καὶ πάλιν ὅτι τὰ καθυστεροῦ- μενα φύλλα τῆς ληξιάσης α' τριμηνίας τῆς «'Α- κανθίδος» θὰ συμπληρωθῶσιν ἐν τῇ δευτέρᾳ τριμηνίᾳ.— Πρακαλοῦνται οἱ ἔχοντες ἀγγελ- λίας τῆς «'Ακανθίδος», νὰ ἐπιστρέψωσιν ἡμῖν ταύτας.— Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς τὴν Εὐγενε- στάστην κυρίαν Ε. Αἴ. Σ. δι' ὅσας συνδρομὰς

εἶχε τὴν καλωσύνην νὰ μᾶς κάμῃ.— Εὐχαρι- στοῦμεν ὡσαύτως τοὺς ἐν Σύρῳ νέους ἡμῶν συν- δρομητὰς διὰ τὴν προθυμίαν καὶ τὴν εὐγένειαν αὐτῶν.

Ὡσαύτως εὐχριστεῖ ἡ «'Ακανθίς» ἐκθύμως τὸν ἀγαπητὸν φίλον κ. Στ. Σ. διὰ τὴν πλήρη εὐγενείας προθυμίαν ἣν ἔδειξε τοῦ νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν θερμὴν παράκλησίν της.

Καθιστῶμεν γνωστὸν εἰς τοὺς κ. κ. μαθητὰς συνδρομητὰς ἡμῶν ὅτι τὰς λύσεις τῶν μέχρι τοῦδε προταθέντων ζητημάτων δεχόμεθα μέχρι τῆς 15 Μαΐου ε. ε. καθότι ὡς ἡμερα διαγωνι- σμοῦ τῶν Μαθηματικῶν ὠρίσθη ἡ 20ῆ Μαΐου. Οἱ βουλομένοι νὰ λάβωσι μέρος εἰς αὐτὸν παρα- καλοῦνται νὰ στείλωσι τὰς λύσεις αὐτῶν ἐμπρο- θέσμως. Εἰς τὸ τέλος τοῦ Μαΐου θὰ ἐκδοθῇ φύλ- λον περιλαμβάνον τὰ ἀποτελέσματα τοῦ διαγω- νισμοῦ, τὰς λύσεις ὄλων τῶν προταθέντων ζητη- μάτων, τὰ ὀνόματα τῶν λυτῶν, ἢ τὰ ψευδῶ- νυμα αὐτῶν (γνωστῶν ὅμως ἡμῖν τῶν ἀληθῶν ὀνομάτων) καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ βραβευθησομένου δι' ἐνὸς ὥραλου χρυσοδέτου βιβλίου ἐκ τῶν τοῦ Καμ. Φλαμμαριώνας.

Παραδίδονται μαθηματικὰ ἀντὶ μικροτάτης ἀμοιβῆς.

Διδάκτωρ φιλολογίας δέχεται παραδόσεις μὲ λίαν συγκαταβα- τικὰς συμφωνίας.

Ὡσαύτως καὶ διδάσκαλος τῆς Γαλλικῆς γλώσσης.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΚΑΜ. ΦΛΑΜΜΑΡΙΩΝΟΣ. ΤΙ ΕΙΝΕ Ο ΟΥΡΑΝΟΣ; Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ. Συνέχ. ὑπ Σ. Κ. — JULES LEMAITRE. ΕΛΛΗ. Ἐκ τοῦ Γαλ. συνέχεια ὑπὸ Η. Α. Γεωργιάδου. — ΚΑΜ. ΦΛΑΜΜΑΡΙΩΝΟΣ Περὶ Θελήσεως. — Ο ΔΠΟΛΕΣΘΕΙΣ ΥΙΟΣ Διήγημα ἐκ τοῦ Ἀγ- γλικοῦ ὑπὸ Σ. Σ. Πρωτοψάλτη. — ΠΟΙΚΙΛΑ. — ΠΑΙΓΝΙΑ. — ΡΟΔΟΛΦΟΥ ΔΙΝΔΑΟΥ, BALDWIN, Μυθ. ἐκ τοῦ Γερμ. συνέχεια ὑπὸ Κ. Βεζουρούλη, καθηγητοῦ. — ΜΑΘΗΜΑ- ΤΙΚΑ. — ΛΥΣΙΣ τοῦ ἐν τῷ 4ῳ φυλλαδίῳ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ, ὑπὸ Ν. Δ. Σπετσεροπούλου. — Λύσεις ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΩΝ ἐπὶ τῶν Προβλῶν ὑπὸ τῆς Τετραγωνικῆς Ρί- ζης τοῦ Χ. — ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΠΡΟΣ ΛΥΣΙΝ ΦΥΣΙΚΗΣ ὑπὸ Ν. Σπετσεροπούλου. — ΑΛΓΕ- ΒΡΑΣ ὑπὸ Η. Π. Παζαφειροπούλου. — ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΑΚΑΝΘΙΔΟΣ,